

Транскордонне співробітництво

УДК 339.02:332.1(477)(438)
JEL F02, O18, R10

К. Куцаб-Бонк

Перспективи розвитку українсько-польського транскордонного регіону в контексті нових викликів європейської інтеграції

Розглядаються теоретичні основи і практичні аспекти розвитку українсько-польського транскордонного регіону на сучасному етапі європейської інтеграції. Обґрунтовується зростання ролі українсько-польського транскордонного регіону в загальній системі європейської транскордонної співпраці після підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Доведено, що активізація економічного співробітництва в українсько-польському транскордонному регіоні відбувається не лише під впливом дії євроінтеграційних чинників, але і стимулюється внутрішніми економічними процесами у кожній з обох держав. Здійснено науковий аналіз інституційних чинників розвитку українсько-польського транскордонного регіону, зокрема в контексті прийняття Лісабонського договору. Окреслено ключові цілі розвитку українсько-польського транскордонного регіону, а саме: підвищення його конкурентоспроможності, конвергенція транскордонного простору на основі активізації інтеграційних процесів, створення сприятливого інституційного середовища для реалізації спільних заходів і проектів транскордонного характеру.

Ключові слова: транскордонний регіон, європейська інтеграція, Угода про асоціацію, ЄС, Польща, Україна, економічне співробітництво.

Після вступу Польщі до ЄС розвиток транскордонного співробітництва з Україною набув нового виміру. Його пріоритети почали визначатися не стільки інтересами прикордонних територій обох держав, скільки загальними засадами європейської регіональної політики та політики сусідства ЄС. Відтак українсько-польське транскордонне співробітництво перемістилося з локальної площини в загальноєвропейську, переорієнтувавшись при цьому на ті стандарти та принципи функціонування, які є домінуючими в ЄС.

Насамперед це стосується поступового заміщення низки традиційних форм ведення транскордонної співпраці, до яких можна віднести двосторонні угоди між органами місцевого самоврядування сусідніх прикордонних територій двох і більшої кількості держав, домінування прикордонної торгівлі товарами між ними, транскордонну трудову та маятникову міграцію, а останнім часом – і діяльність єврорегіонів, новими – транскордонними партнерствами, транскордонними кластерами, транскордонними технологічними та індустріальними парками тощо.

Вільшість перелічених сучасних форм транскордонного співробітництва наповнюють транскордонний вимір новими сенсами, притаманними постіндустріальній цивілізації. При цьому середовищем їх розгортання, на відміну від попередніх, є не стільки розділений за цілою низкою територіальних ознак ареал суміжних прикордонних територій, скільки інтегрований в одне ціле соціально-економічний простір усього транскордонного регіону.

Ідентифікуючи категорію «транскордонний регіон» у науковому сенсі, можна погодитись з твердженням Н. Луцишин, що транскордонний регіон – це наявність щонайменше двох територій різних країн, які мають спільний державний кордон, а також тісні виробничі і соціально-економічні зв'язки. Про об'єктивний процес формування транскордонного регіону свідчить рівень розвитку різного роду зв'язків (виробничих, соціально-економічних тощо), які здійснюються між двома територіями сусідніх країн, що мають спільний державний кордон. Без наявності таких зв'язків не може формуватись транскордонний регіон [3].

© К. Куцаб-Бонк, 2015.

На думку Н. Мікули: «Транскордонний регіон – це сума щонайменше двох різних суспільно-економічних просторів, пов'язаних із територіями сусідніх держав. Кожна з цих частин презентує собою самостійну систему зі своїми елементами, а потім транскордонний регіон представляється також як єдина система вищого порядку, для якої ці частини є підсистемами» [5, с. 64].

Учені Львівського національного університету імені Івана Франка акцентують увагу на тому, що транскордонний регіон – це регіон, розміщений по обидва боки кордону, тобто ознака регіональної делімітації території має транскордонний характер. При цьому основними критеріями ідентифікації такого регіону є:

- рівень однорідності (географічної, економічної, культурної спільності, розвиток регіональної ідентичності тощо);
- відсутність або низька формалізація державного кордону;
- високий рівень розвитку і вагомий статус;
- розміщення щодо кордонів ЄС;
- існування співпраці над кордонами та інституціоналізація структур такої співпраці [2, с. 108].

У сучасних умовах європейської інтеграції одним з найважливіших та економічно значимих транскордонних регіонів є українсько-польський. До його складу входять Підкарпатське та Люблінське воєводства з польського боку, а також Волинська і Львівська області – з українського (рис. 1).

Важливість цього транскордонного регіону в загальній системі європейської транскордонної співпраці обумовлюється його стратегічним розташуванням. Зокрема, через нього пролягає два пан'європейські транспортні коридори (третій і п'ятий), які з'єднують Берлін, Дрезден, Вроцлав, Катовіце, а також Венецію, Рим, Люблян, Трієст, Братиславу і Будапешт зі Львовом і Києвом, а також Міжнародний транспортний коридор «Гданськ-Одеса» (Балтійське море – Чорне море), який пролягає з Гданська і Варшави, через Люблін і Кувель – на Рівне, Жмеринку та Одесу [4].

Відтак існують сприятливі можливості для формування в межах українсько-польського транскордонного регіону низки потужних транспортно-логістичних центрів, а також сучасних об'єктів маркетингової інфраструктури, таких як міжнародні торговельні центри, біржі, постійні виставково-ярмаркові та бізнесові форуми тощо.

Крім того, українсько-польський транскордонний регіон відзначається неабияким інвестиційно-інноваційним потенціалом. Тут функціонує ціла низка потужних підприємств легкої та машинобудівної промисловості, харчово-переробної сфери, фінансово-кредитних установ, туристично-рекреаційних об'єктів. Значна їх частина розвивається за участю іноземних інвесторів і за допомогою інтенсивного впровадження інновацій.

Стратегічна значимість українсько-польського транскордонного регіону підтверджується також високим рівнем розвитку його людського капіталу, який забезпечується великою кількістю вищих навчальних закладів і наукових установ. Це позитивно відображається на впровадженні сучасних досягнень науки і техніки у практику економічної діяльності цілої низки господарюючих суб'єктів, у тому числі у сфері «нової економіки», зокрема ІТ-індустрії.

Зважаючи на ту роль, яку відіграє українсько-польський транскордонний регіон у сучасному євроінтеграційному процесі, а також з огляду на потенціал подальшого зростання його міжнародної значимості, дослідженню різних аспектів функціонування економіки цього регіону присвячена значна кількість наукових публікацій як в Україні, так і в Польщі. Насамперед доцільно виділити праці В. Борщевського, В. Гоблика, В. Засадко, І. Журби, Б. Кавалка, Л. Мазуркевіча, М. Мальського, Н. Мікули, С. Писаренко, А. Сквиidla, Р. Федана, З. Хойницького, М. Янківца тощо.

Водночас більшість опублікованих до цього часу статей і монографій відображають результати наукових досліджень, спрямованих на пошук шляхів

Рис. 1. Прикордонні території, що формують українсько-польський транскордонний регіон.

активізації українсько-польського транскордонного співробітництва у ситуації, коли Польща є членом ЄС, а Україна перебуває лише у статусі країни-сусіда, без чітко окресленої перспективи членства.

Натомість сучасні умови розвитку двосторонньої співпраці в українсько-польському транскордонному регіоні визначаються передусім підписанням Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Це робить процес подальшого вдосконалення інституційного середовища досліджуваного регіону, а також поліпшення його інвестиційного клімату та розвитку соціально-економічної бази не тільки більш динамічним, але і водночас складнішим, зумовлюючи виникнення нових викликів розвитку транскордонного співробітництва.

Таким чином, метою цієї публікації є виявлення основних чинників і напрямів активізації економічного співробітництва в українсько-польському транскордонному регіоні в умовах дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, а також окреслення стратегічних перспектив розвитку цього регіону в умовах нових викликів європейської інтеграції.

Слід підкреслити, що активізація економічного співробітництва в українсько-польському транскордонному регіоні відбувається не лише під впливом євроінтеграційних чинників, але і стимулюється внутрішніми економічними чинниками кожної з держав. Так, охоплюючи периферійні східні території Польщі, які в економічному сенсі є менш розвиненими, порівняно з південними, північними чи західними воеводствами, нарощування потенціалу цього транскордонного регіону сприяє вирівнюванню регіональних відмінностей, що обмежують можливості розвитку всієї країни.

Таким чином, успішний розвиток українсько-польського транскордонного регіону, який одночасно супроводжується модернізацією економіки Східної Польщі, забезпечуватиме реалізацією життєвих цілей і потреб регіональних спільнот, а разом з ними й загальнонаціональних інтересів.

Аналогічною є ситуація з західними областями України, які входять до складу українсько-польського транскордонного регіону. Тільки, на відміну від східних воеводств Польщі, їх основний здобуток від активізації транскордонної співпраці полягатиме не стільки у подоланні наслідків периферійності, скільки в отриманні ширшого доступу до новітніх європейських технологій, адаптації на український ґрунт сучасних стандартів менеджменту і ділової культури, а також у підвищенні конкурентоспроможності бізнесу та налагодженні збуту на ринках країн-членів ЄС.

Наприклад, Б. Кавалко відзначає, що прикордонні території України та Польщі, які входять до спільного транскордонного регіону, є недостатньо урбанізованими і мають нижчий рівень розвитку промисловості, порівняно з іншими регіонами кожної з держав. Відтак особливого значення в забезпеченні їх життєдіяльності набуває аграрне виробництво, яке ведеться переважно в дрібних фермерських та особистих селянських господарствах. Це зумовлює відносно невелику частку цих регіонів у промисловому виробництві та зовнішньоторговельному обороті як Польщі, так і України [9].

Досліджуючи перспективи активізації економічного співробітництва в українсько-польському транскордонному регіоні, доцільно першочергову увагу акцентувати на різних аспектах його розвитку. Адже залежно від галузевої специфіки, рівня деталізації та інтенсивності взаємодій між учасниками транскордонного співробітництва, сфери використання його результатів економічні процеси у транскордонному регіоні можна досліджувати в кількох площинах: природно-ресурсній, територіально-просторовій, фінансово-економічній, адміністративно-управлінській, інституційно-організаційній, соціально-демографічній тощо.

У цьому контексті українсько-польський транскордонний регіон володіє низкою характерних ознак, дослідження яких у сучасних умовах європейської інтеграції дає можливість виявити головні бар'єри регіонального розвитку та окреслити перспективні напрями функціонування різних ланок цього регіону в найближчій і довгостроковій перспективі.

По-перше, розвиток транскордонного регіону має задовольняти вимозі просторової компактності (неперервності транскордонного простору). Це означає, що рух товарів, матеріально-технічних ресурсів і людей у його межах має бути гранично спрощеним, а також мінімально обмежуватись кордонами, візовими процедурами та митними режимами.

По-друге, для довготривалої активізації економічного співробітництва в межах транскордонного регіону необхідна наявність спільних, інтегрованих виробництв, які функціонують на засадах ринкової кооперації, спираючись на переваги міжнародного поділу праці. Передусім це стосується транскордонних кластерів та індустріальних парків, орієнтованих на реалізацію інвестиційних проектів за участю господарюючих суб'єктів прикордонних територій обох держав, зокрема в туристично-рекреаційній, інноваційно-технологічній, транспортно-логістичній і торговельно-збутовій сферах.

По-третє, економіка транскордонного регіону може набути стабільного розвитку лише за умови існування єдиного інституційного поля, яке формується за допомогою регуляторних актів міждержавного, національного та місцевого рівня, охоплюючи при цьому, крім формальних, також і неформальні інститути, що набули поширення у транскордонному просторі. У цьому сенсі важливого значення для розвитку українсько-польського транскордонного регіону в сучасних умовах європейської інтеграції набуває узгодження між собою стратегій розвитку кожного з прикордонних регіонів – учасників транскордонного співробітництва, а також формування на цій основі спільних стратегій розвитку для всього транскордонного регіону.

Сьогодні ЄС розглядає регіони з погляду ефективності їх економічного розвитку та якості впровадження завдань політичного партнерства. Регіони, які є суб'єктами регіональної політики ЄС і на які спрямовуються основні кошти зі структурних фондів цього об'єднання, визначаються на основі макро – і мікроекономічних показників, а також у контексті виконання завдань регіональної та місцевої влади.

Таким чином, транскордонні регіони як суб'єкти регіональної політики ЄС мають відповідати певним критеріям (атрибутам), серед яких варто виділити:

- наявність потенціалу внутрішнього розвитку (ресурсного, фінансового, демографічного тощо);
- територіальна однорідність (наявність спільних для всіх прикордонних регіонів, що є учасниками транскордонного регіону, проблем і пріоритетів розвитку, які впливають з особливостей його просторової локалізації);
- високий рівень соціальної і культурної інтеграції, зумовлений об'єктивною тотожністю соціальних порядків, архетипів, культурних цінностей, релігійних традицій, морально-етичних норм і поведінкових стереотипів;
- наявність добре розвинутого, багатофункціонального ділового центру, спроможного якісно виконувати метрополійні та управлінські функції в межах усього транскордонного регіону, а також забезпечувати діяльність його штаб-квартири, включаючи налагодження конструктивної взаємодії з органами державної влади та місцевого самоврядування кожного з прикордонних регіонів, що входять до транскордонного регіону.

Оцінюючи рівень відповідності українсько-польського транскордонного регіону переліченим критеріям, слід констатувати, що далеко не всі з них виконуються повною мірою, а окремі (наприклад, наявність єдиного багатофункціонального ділового центру) взагалі є далекими від ідеалу.

Водночас за рівнем соціальної та культурної інтеграції, а також за потенціалом внутрішнього розвитку, досліджуваний регіон багато в чому відповідає окресленим вимогам, що дозволяє йому претендувати на участь у багатьох програмах розвитку регіонального співробітництва, що фінансуються зі структурних фондів ЄС.

Враховуючи підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС, а також активізацію інституційної співпраці з Польщею в руслі політики європейської інтеграції, новим викликом для економічного розвитку українсько-польського транскордонного регіону стає адаптація до порядку денного, запропонованого Лісабонським договором.

Цей Договір розділив рівні компетенції у різних сферах політики між державами-членами та ЄС за трьома основними категоріями: виключною, спільною та допоміжною. Інститути ЄС матимуть виключну компетенцію у сфері митного союзу, запровадження правил конкуренції, необхідних для функціонування внутрішнього ринку, спільної комерційної (торговельної) політики тощо. Спільна компетенція передбачає, що держави не можуть реалізовувати свою компетенцію у сферах, де це вже зробив ЄС, зокрема в таких, як внутрішній ринок, економічна, соціальна та територіальна єдність, сільськогосподарська політика, захист довкілля та захист прав споживачів, транс'європейські мережі, транспорт, енергетика, простір свободи, безпеки та правосуддя, питання, що стосуються

охорони здоров'я тощо. У межах допоміжної компетенції ЄС може здійснювати діяльність, спрямовану на підтримку, координацію та доповнення дій держав-членів. Вона охоплює такі сфери: охорона і поліпшення здоров'я, промисловість, культура, туризм, освіта, молодь, спорт і професійне навчання, цивільний захист (запобігання лихам) і адміністративна співпраця [6].

Не можна оминати увагою також проблеми узгодження національних стратегій регіонального розвитку України та Польщі, які формують своєрідний міждержавний інституційний каркас для розвитку українсько-польського транскордонного регіону.

Так, головними цілями Державної стратегії регіонального розвитку Польщі (KSRR – krajowa strategia rozwoju regionalnego) до 2020 р. є:

1. Сприяння зростанню конкурентоспроможності регіонів.
2. Забезпечення територіальної цілісності та протидія процесам маргіналізації проблемних територій.
3. Створення умов для успішної та ефективної реалізації заходів регіональної політики, спрямованих на розвиток різних територій [8].

Таким чином, система цілей KSRR формує своєрідну стратегічну триаду: конкурентоспроможність – узгодженість – ефективність, засновану на принципах трансформації способу мислення щодо ролі регіональної політики і її реалізації. Завдяки реалізації описаних цілей планується зосередитися на можливостях, а не на бар'єрах розвитку, орієнтуючись на посилення конкурентоспроможності регіонів і стимулювання їх економічного зростання.

Такий підхід цілком узгоджується з основними завданнями розвитку українсько-польського транскордонного регіону, оскільки представлені у ньому воеводства Польщі отримують додаткові стимули для підвищення власної конкурентоспроможності та інноваційного зростання шляхом поглиблення співробітництва з українськими партнерами.

Фактично ідентичними до польської KSRR є цілі Державної стратегії регіонального розвитку України (ДСРР) на той же період. Вони передбачають:

1. Підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів, яке полягає у створенні оптимальних умов для розкриття регіонами власного потенціалу та ефективного використання конкурентних переваг регіональної економіки.

2. Територіальну соціально-економічну інтеграцію і просторовий розвиток, що передбачають: а) виконання насамперед завдань і здійснення заходів, спрямованих на вирішення актуальних проблемних питань Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим і м. Севастополя; б) недопущення поглиблення регіональних диспропорцій у доступі населення передусім до базових соціальних, комунальних, адміністративних, транспортних, інформаційних та інших послуг; в) створення умов для співробітництва регіонів.

3. Ефективне державне управління у сфері регіонального розвитку, яке передбачає створення бази для реалізації ефективної державної регіональної політики – механізму та інструменту державного управління регіональним розвитком, що сприятиме розв'язанню проблем регіонів. Воно вимагає передусім децентралізації державних повноважень шляхом їх передачі на місцевий рівень з одночасною передачею відповідних фінансових ресурсів, удосконалення процесів стратегічного планування та виконання поставлених завдань на всіх рівнях, запровадження ефективного механізму координації дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування під час реалізації галузевих пріоритетів і завдань на різних територіальних рівнях [7].

Разом з цим, на думку українських дослідників, чимраз більшої актуальності в сучасних умовах європейської інтеграції набуває проблема збереження досягнутого в попередні роки рівня транскордонного співробітництва між східними воеводствами Польщі та західними областями України в контексті вирішення соціальних проблем мешканців цих територій. Відтак виникає потреба

в ініціюванні органами регіональної влади та місцевого самоврядування обох країн нових підходів до пошуку інноваційних форм, методів та інструментів взаємної співпраці в межах українсько-польського транскордонного регіону, передусім у гуманітарній, навчально-освітній і науковій сферах [1, с. 249].

Таким чином, підсумовуючи зазначене, слід відзначити, що основними напрямками нарощування економічного потенціалу українсько-польського транскордонного регіону в умовах нових викликів європейської інтеграції є:

- вирівнювання показників економічного та соціального розвитку східних воєводств Польщі та західних областей України на основі узгодження між ними стратегій і секторальних програм власного розвитку, а також розробки спільних стратегій розвитку для всього транскордонного регіону;
- формування сприятливого інвестиційного клімату, ґрунтованого на використанні переваг міжнародного поділу праці у межах транскордонного регіону (з цією метою доцільно підвищити ефективність використання потенціалу трудової міграції, започаткувати створення сучасних транскордонних кластерів, транспортно-логістичних центрів тощо);
- використання переваг, що відкриваються у зв'язку з лібералізацією торговельного та візового режимів між ЄС та Україною в умовах дії Угоди про асоціацію, активізація зовнішньоекономічної діяльності в межах транскордонного регіону шляхом реалізації спільних інвестиційних проектів у сільському господарстві, туристично-рекреаційній і навчально-освітній сферах, галузі ІТ-технологій тощо.

Подальші дослідження, спрямовані на глибше вивчення перспектив розвитку українсько-польського транскордонного регіону в умовах нових викликів європейської інтеграції, можуть стосуватися конвергенції економік прикордонних територій України та Польщі в контексті дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Список використаних джерел

1. Борщевський В. В. Українсько-польське економічне співробітництво в умовах євроінтеграції : монографія / В. В. Борщевський. – Львів : Аверс, 2007. – 328 с.
2. Європейський Союз: політика, економіка, право : навч. посіб. / за ред. Н. В. Антонюк, М. М. Микієвича. – Львів, 2005. – 532 с.
3. Луцишин Н. П. Соціально-економічний розвиток транскордонного регіону (на прикладі євротрикула «Буг»): автореф. дис. ... канд. екон. наук [Електронний ресурс] / Н. П. Луцишин; Інститут регіональних досліджень НАН України. – Львів, 1999. – Режим доступу : http://librar.org.ua/sections_load.php?s=business_economic_science&id=6141&start=1
4. Мережа міжнародних транспортних коридорів на території України [Електронний ресурс] / Міністерство інфраструктури України. – 2010. – 8 липня. – Режим доступу : <http://old.mtu.gov.ua/uk/show/transports.html>
5. Мікула Н. А. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво : монографія / Н. А. Мікула; Інститут регіональних досліджень НАН України. – Львів, 2004. – 395 с.
6. Мовчан Ю. Лісабонський договір – новий етап європейського конституціоналізму [Електронний ресурс] / Ю. Мовчан // Віче / Верховна Рада України. – 2008. – №24 – грудень. – Режим доступу : <http://www.viche.info/journal/1259/>
7. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» від 6 серпня 2014 р. №385 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF>
8. Baliński D. Krajowa strategia rozwoju regionalnego: regiony, miasta, obszary wiejskie / D. Baliński. // SlideShare. – 2014. – 11.10. – Retrieved from <http://www.slideshare.net/ForumNG/krajowa-strategia-rozwoju-regionalnego-daniel-baliski/>
9. Kawalko B. Wybrane problemy polsko-ukraińskiej współpracy transgranicznej / B. Kawalko // Barometr Regionalny. – 2011. – 2(24). – P. 35-60. – Retrieved from http://br.wszia.edu.pl/zeszyty/pdfs/br24_3kawalko.pdf

References

1. Borshchevskyy, V. V. (2007). *Ukrayins'ko-pol's'ke ekonomichne spivrobitnytstvo v umovakh yevrointehratsiyi [Ukrainian-Polish economic cooperation in the context of European integration]*. Lviv: Avers. [in Ukrainian].

2. Antonyuk, N. V., & Mykiyevych, M. M. (Eds.) (2005). *Yevropeys'kyi Soyuz: polityka, ekonomika, pravo [The European Union: politics, economy, law] (Manual)*. Lviv. [in Ukrainian].
3. Lutsyshyn, N. P. (1999) *Sotsial'no-ekonomichnyy rozvytok transkordonnoho rehionu (na prykladi yevrorehionu «Buh»)* [Socio-economic development of the cross-border region (on the example of the Euroregion «Bug»)]. (Ph.D. thesis. Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine). Lviv. Retrieved from http://librar.org.ua/sections_load.php?s=business_economic_science&id=6141&start=1 [in Ukrainian].
4. Ministry of Infrastructure of Ukraine (2010, July 8). *Merezha mizhnarodnykh transportnykh korydoriv na terytoriyi Ukrayiny* [The network of international transport corridors on the territory of Ukraine]. *Official site of the Ministry of Infrastructure of Ukraine*. Retrieved from: <http://old.mtu.gov.ua/uk/show/transport.html> [In Ukrainian]
5. Mikula, N. A. (2004). *Mizhterytorial'ne ta transkordonne spivrobitnytstvo [Inter-territorial and cross-border cooperation]*. Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
6. Movchan, Y. (2008, December). *Lisabons'kyi dohovir – novyy etap yevropeys'koho konstytutsionalizmu [The Lisbon Treaty – a new stage of European constitutionalism]*. *Viche*, 24. Kyiv: Supreme Council of Ukraine. Retrieved from <http://www.viche.info/journal/1259> [in Ukrainian].
7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014). *Pro zatverdzhennya Derzhavnoyi stratehiyi rehional'noho rozvytku na period do 2020 roku [On approving of the State strategy of regional development till 2020]*. Resolution on 2014, August 6, 385. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF> [in Ukrainian]
8. Balinski, D. (2014, October 11). *Krajowa strategia rozwoju regionalnego: regiony, miasta, obszary wiejskie [National strategy of regional development: regions, cities, rural areas]*. *SlideShare*. Retrieved from <http://www.slideshare.net/ForumNG/krajowa-strategia-rozwoju-regionalnego-daniel-baliski/> [in Polish]
9. Kawalko, B. (2011). *Wybrane problemy polsko-ukraińskiej współpracy transgranicznej [Selected issues of Polish-Ukrainian cross-border cooperation]*. *Barometr Regionalny*, 24(2), 35-60. Retrieved from http://br.wszia.edu.pl/zeszyty/pdfs/br24_3kawalko.pdf [in Polish]

Kucab-Bak K. The perspectives of the Ukrainian-Polish transborder region development in the context of the new European integration challenges.

In the article, the theoretical basics and practical aspects for the Ukrainian-Polish transborder region development at the current stage of the European integration have been studied. The accent has been made on the actualization of the problem after signing the EU-Ukraine Association Agreement. The increase of the role of the Ukrainian-Polish transborder region in the general system of the European transborder cooperation due to its geo-economical characteristics, considerable innovational development potential, and the quality of human capital assets has been grounded. It has been proved that activation of the economic cooperation in the Ukrainian-Polish transborder region is taking place not only under the influence of the EU integration factors, but also is stimulated by the domestic processes in the both states. Taking into consideration the above mentioned, the conclusion has been made that the acceleration of the economic development of the transborder region under this study will help to increase the effectiveness of functioning of both the Ukrainian and Polish economies in general. Considerable attention has been paid to the analysis of the institutional aspects of development of the Ukrainian-Polish transborder region, in particular, to the specification of the aspects of the Lisbon Agreement's potential influence on its economy, the 2010-2020 State strategy of the regional development of Poland, and the State strategy of the regional development of Ukraine till 2020. On the basis of the conducted study, the key-goals of the Ukrainian-Polish transborder region development for the mid-range perspective have been set, namely, increasing of its competitiveness, convergence of the transborder zone on the basis of the integration processes activation, creating favorable institutional environment for the realization of the common events and projects of transborder character. To successfully meet the above mentioned goals, both the Ukrainian and Polish local authorities are proposed to pay their foremost attention to such priorities as levelling the social and economic development indexes of the eastern Polish provinces and western Ukrainian regions on the basis of coordination of their strategies and their own sector development programs; favorable investment climate forming, based on the use of the advantages of the international labor division within the whole transborder region; realization of the common investment projects in the key-spheres of the region's economy, namely, in the agriculture, tourism and recreation, and education spheres, as well as the IT-technologies etc.

Keywords: cross-border region, European integration, EU Association Agreement, EU, Poland, Ukraine, economic cooperation.

Куцаб-Бонк Катажина – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки і управління інституту економіки і управління Державної вищої технічно-економічної школи ім. Броніслава Маркевича (м. Ярослав, Польща) (e-mail: zim@pwste.edu.pl).

Kucab-Bak Katazhyna – Ph.D. (Econ.), Senior Lecturer of the Department of economics and management in the Institute of economics and management of the Bronislaw Markiewicz State Higher School of Technology and Economics in Jaroslaw (Poland).

Надійшло 10.12.2015 р.